

LACKFI JÁNOS

A semmi trágár

*Az ember végül nem okos,
addig hiába hitte, az,
várja, egy nővérke lemos
mindent, akár egy új tavasz.*

*Elpártol tőle a falás
gyönyöre, fals minden falat.
Mint fejszés agyhasogatás:
tévé szól. Néz inkább falat.*

*A semmi trágár vicceket
sugdos, minden zugban megül,
az ember remeg, szövöget
cizellált pókhálót belül.*

Én s a dinófejű Nagyúr

*Megöl a dinófejű Nagyúr,
de magamat feltámadom,
bőre ragyás volt, százezer fog:
mintha vigyorogna nagyon
a szőnyegszöszös talajon.*

*Rücskös volt, mint egy sajtreszelő.
Nem reszelek. Ő vicsorog.
„Tirannó vagyok” (súgtam neki)
Az idő lassanként csorog,
Őskőkorszak... Baromi sok...*

*„Figyelj, most legyél inkább póni!
Jó lesz?” Felpántlikáztam ott.
Felnőttek szerint ez csak játék,
Ráaggattam egy nejlont,
Aranycsilláma ragyogott.*

*„Tudom, meghalt az Anci néni,
Mindenkit vár a meghalás,
De folyton arra várni uncsi,
És folyton arra várni gáz,
Hát ne röhögj, te kis ragyás!”*

*„Az semmi, ha valaki rusnya,
Én sem vagyok egy szépfű.
De attól még van száz szerelmem.
Egy dinó bármilyen fajú,
Nekünk ocsmány, ne légy hiú!”*

*„Az vagy, dinó, aki szeretnél,
Boszi, Pipőke, Szörny, Vadász...
Hidegen milyen jó a pörkölt!
Befalod, és utána játssz!
Tanítsalak én, óvodás?”*

*„Ne játszd itt az okostojást,
Ne csinálj hatalmas ügyet,
Tömd meg a fejed szirrel-szörrel,
Agyad a felhőkön üget,
Majszolni finom holdrügyet.”*

*Nagyi a nagyítót kereste.
Én meg harcoltam. Házakat
Építettem és autópályát.
Esti vattacukor ragadt...
Szegény dinó elég dagadt.*

*Lőttem ágyúval. Dobtam radírt.
El nem találtam őt soha.
Közelebb mentem és fellöktem.
Kiterült a kis ostoba,
Dőlt a sötét álmos pora.*

*A kőkorszak már elmúlóban,
Csomó állat kihal, lehull.
Vacsira hívnak a konyhából,
De mi bukfencezünk vadul
Én s a dinófejű Nagyúr.*